

[Kaj Hansen]

15.000. Hertil kommer endvidere den almindelige stigende tendens i arbejdsløsheden, som i øvrigt vil blive forstærket i vinterens løb. Der må altså være tale om en ganske bevidst politik, der skal bringe arbejdsløsheden op på langt over de 200.000

For det andet har momsforhøjelsen selvfølgelig en uheldig og fordyrende virkning på det samlede omkostningsniveau. Jeg skal nævne nogle enkelte eksempler. Anskaffelsessummen for en 80 m² lejlighed stiger med ca. 5.000 kr. Tager vi en erhvervsbygning på 1.000 m², stiger anskaffelsessummen 45.000–50.000. Det er jo det glade vanvid. Vi har en finansieringsordning for det almennyttige byggeri, hvor staten for at nedbringe huslejeniveauet giver lidt, nemlig 10 pct., i direkte finansiering. Og hvad gør man så, når det er sket? Ja, så skal man nu altså tage 20 pct. i moms på 85 pct. af anskaffelsessummen. Det er jo politisk bedrageri, der her er tale om.

Endvidere ligger det sådan med denne momsforhøjelse, at nu får kommunerne et nyt smæk. Det bliver på ca. 400 mill. kr., og det er da klart, at det igen vil afspejle sig i en højere beskatningsprocent i kommunerne. For almindelige mennesker, der rammes af momsforhøjelsen, giver det en reallønsnedgang, og de små indtægter rammes særdeles hårdt.

Og nu har vi i Danmark sat en ny rekord. I dette land, hvor vi stort set er selvforsynende med levnedsmidler, har vi nu Europas højeste moms på fødevarer. Lad mig nævne nogle eksempler på de sidste tal, jeg har: i England er der ingen moms på mad. I Holland er momsen på fødevarer 4 pct., i Belgien 6 pct., i Vesttyskland 5,5 pct., i Frankrig 7 pct. og i Italien 6 pct. Men altså i Danmark 20 pct. på mad. Det er en uhyggelig rekord, som vi her har sat, og der er altså langt fra de 7 pct. i nogle af de lande, jeg her har nævnt, og op til de 20 pct.

Nu er der talt om kompensationer, og det er da klart, at kommunisterne vil gå ind for, at der gives kompensationer, men det er jo bare en illusion at tro, at det ophæver de mange andre skadelige virkninger af momsen. Det er også sådan, at disse kompensationer hverken tidligere eller nu vil blive givet til de lavest lønnede, som i meget høj grad netop har brug for sådanne kompensationer. Endvidere har vi jo erfaringer for, at når kompensationer har virket et stykke tid, for-

svinder de tit igen, og der skal gennemføres nye foranstaltninger.

Det, der i virkeligheden var brug for nu, det var ikke en momsforhøjelse. Derfor vil vi forslå en begyndende afvikling af momsen. Det, man kunne gøre nu, var at fritage fødevarer, boligbyggeri og medicin for moms. Det ville være en virkelig håndsækning til de dårligst stillede i vort land, hvor fødevarerudgiften tynger aller-allerhårdst på budgettet. Det ville samtidig nedsætte omkostningsniveauet. Det ville stimulere beskæftigelsen, og det ville billiggøre boligbyggeriet. Det var netop det, der var brug for. At det ikke administrativt kan gennemføres, er jo det rene vrøvl. Jeg har bevist her, at i de fleste andre lande har man differentieret moms, og jeg kan således nævne, at man i Belgien opererer med fire forskellige satser på momsen.

SV-regeringens første skatteudspil viser, at nok hedder regeringen Anker Jørgensen, men det er altså venstres politik, som gennemføres.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål, og det kan jeg desværre ikke stille til den nyudnævnte økonomi- og skatte- og afgiftsminister, for det er han ikke i stand til at svare på. Det bliver jeg altså nødt til at stille til statsministeren. Han er åbenbart gået, men han får jo nok at vide, hvad spørgsmålet drejer sig om. Jeg står her med et dokument, og det hedder »Skatte- og afgiftsministerens redegørelse for regeringens påtænkte skattereform«. Det er altså ikke den nuværende skatteminister. Det er heller ikke den nuværende regering. Det var den regering, vi havde, lige inden folketinget blev hjemsendt.

Dér vil jeg gerne spørge: hvad var i grunden hensigten med at lægge den redegørelse på folketingets bord? Vi ved jo alle sammen, at i denne redegørelse havde man i stor udstrækning imødekommet fagbevægelsens og LOs krav, og vi syntes fra kommunisternes side, at det var et virkelig godt oplæg til en fornuftig skattereform. Hvad var meningen med det? Den var godkendt i regeringen, og jeg vil da gå ud fra, at det var hensigten, at man ville gøre alt muligt for at få denne skattereform gennemført.

Så må jeg spørge statsministeren, om det var hans mening at få den gennemført. Man kan have en mening om, at det var det ikke, og den sikreste måde at få bremset en sådan